

Ma 2. swětkowny swěžen.

Stwoř Bog! we mńo zystu hutšchobu, a dai mě jadnogo nowego wěstego ducha. Nesachysch mě wot twojogo hobliža, a twojogo swětego Ducha nnewesmij pšchejz wotemno. Amen!

Nowno ako te złoweki huschej měry gluzne su, we kotarychž ten swěty Duch bydli, tak su tefame welgi žalofne, kotarychž won spuschezil jo. Won sam, ten swěty Duch, žejo wot togo (Hos. 9, 12) tak: „Běda jim, gaž ja wot nich som wotstupil!“

S tych słow husnajomy my, až ten sw. Duch we naš bydli, ale až my jogo sašej sgubisch možomy; pšcheto won sam groni wot jadnogo wotstupěna, wot spuschežěna. To se tež husnajo s togo Dabitowego modleńa, s kotarymž my to přatkowane sachopichmy; pšcheto gaž Dabid Boga pšchošy, aby won swojogo swětego Ducha wot nogo pšchejz nnewesel: ga jo tež možno, až ten swěty Duch naš sašej spuschezisch možo, lěz rownož jogo hyscheži mamy. A to huzy naš teke ten tužny exempel tych kšchesczijanow, na kotarychž ten swěty Duch we tom š. dupeńu bogasche jo hulaty hordował; we kotarychž pał, ako we žischach teje nnewěry, ten žart něto swoj statk ma (Eph. 2, 2). Ze złoweki su pał sami we tej wińe, gaž ten swěty Duch wot nich wotstupijo; pšcheto won zo rad pla nich wostanusch do nińernosczi (San. 14, 16); gaž woni pał jogo se swojimi grěchami sažeńu, ga namžo won hynazej, ať